

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 3/1932 i anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands lands-
N:o 3/1932. ting med förslag till landskapslag om ägovägar i land-
 skapet Åland.

Landstinget, som i ärendet fått emottaga finans- och ekonomiutskottets betänkande N:o 1/1932, har infordrat stora utskottets yttrande över ovanrubricerade lagförslag.

Med fäst avseende ej mindre å behovet av en efter de åländska särförhållandena lämpligt avpassad lagstiftning å ifrågakomna område, än även å den omständigheten, att förfarandet vid lantmåteriförrättningar ifråga om ägovägarnas avskiljande jämlikt motsvarande rikslag väsentligen förändrats, anser sig stora utskottet, i likhet med finans- och ekonomiutskottet, kunna till godkännande i huvudsak förorda ifrågavarande lagförslag. Det fåtal ändringsförslag stora utskottet i detta sammanhang önskar underställa landstingets prövning äro företrädesvis av redaktionell natur.

Då det i 4 § 3 mom, stadgas, att envar må beta gemensam ägoväg på egna lotter, har inom stora utskottet uttalats farhågan, att ordet "lotter" kunde uppfattas såsom väglotter. Enligt stora utskottets mening innebär nuberörda stadgande rättighet att beta gemensam ägoväg endast där den drages över egen mark. Stora utskottet har fördenskull ansett sig böra föreslå en härav betingad omstilisering av denna bestämmelse.

Finans- och ekonomiutskottets ändringsförslag ifråga om 10 § har stora utskottet icke ansett av behovet påkallat.

Bestämmelsen i lagförslagets 24 § rörande ägovägens minimibredd har inom stora utskottet varit föremål för meningsutbyte. Stora utskottet har dock enat sig om ett förslag, innefattande reglering endast av själva vägbanans minimibredd, och i detta avseende ansett 3 meter tillräcklig. - Finans- och ekonomiutskottets hemställan om ändring av samma paragraf därhän, att bestämmelsen om gångvägar jämväl borde bliva gällande för fasta Åland, har stora utskottet omfattat.

I stöd av vad ovan anförts får stora utskottet värdsamt hos Landstinget föreslå,

att 1, 2 och 3 §§ måtte godkännas i enlighet med land-

skapsnämndens förslag;

att 4 § bleve antagen i följande ordalydelse:

"Är för fastighets ändamålsenliga nyttjande av vikt, att ägoväg för sagda fastighet bygges över annan fastighets område, och kan det ej lända den senare fastigheten till märkligt men, skall den för vägen erforderliga marken från denna upplåtas.

Behöfelig plats för ägoväg bör markägare upplåta med tagen hänsyn till att minsta möjliga intrång för hans odlingsmark göres. Dock må denna hänsyn icke utsträckas därhän, att vägen oskäligen fördyras, eller att dess sträckning blir olämplig.

Gemensam ägoväg må envar beta där den är dragen över egna marker, dock så att för övriga delägare olägenhet därav ej uppstår.

Där stängsel drages över gemensam väg, skall den därtill pliktige hålla lätt hanterlig, med gångjärn försedd grind;

att 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 §§ måtte godkännas i enlighet med landskapsnämndens förslag;

att 24 § bleve antagen i följande ordalydelse:

"Ägoväg bör så byggas och underhållas, att den utan svårighet kan betjäna sitt ändamål. Vägbanan, vars bredd ej får understiga tre meter, bör vara fri från stenar, stubbar rötter o.dyl. samt utan gropar och stora ojämnheter. Behöfliga gångvägar böra vara av den beskaffenheten, att de äro framkomliga för fotgängare med börda.

Försummar väghållningsskyldig att underhålla sin väglott och försätter han ej ofördröjligen efter tillsägelse vägen i skick, må annan väghållningsskyldig låta genom två ledamöter i ägovägnämnden hålla syn, vartill den försumlige bör i god tid kallas. Befinnes vägen därvid bristfällig, skall den försumlige föreläggas att inom viss tid avhjälpa bristen. Har bristen ej inom denna tid avhjälpes, må den, som påyrkat synen, utföra eller låta utföra arbetet; och

äger han därefter rätt att i den ordning, som om utmätning av utskylder är stadgat, låta utmäta hos den försumliga ej mindre synekostnaden än ock enligt synemännens uppskattning ersättningen för istandsättandet av vägen."

att 25, 26, 27 och 28 §§ måtte godkännas i enlighet med landskapsnämndens förslag.

Mariehamn den 23 februari 1932.

På stora utskottets vägnar:

Herman Mattsson

J. S. Paulson

Närvarande i utskottet vid ärendets behandling: Herman Mattsson, Anders Forsberg, Johannes Enblom, Isidor Broman, Walter Sjöblom, Albert Jansson, Alonzo Lindqvist, Gösta Nordman, Johan Sjöblom, Konstantin Pettersson och Paul Paulson.